

Čínské „anime“

Čínská televizní stanice Now TV (Hongkong), vlastníci práva na propagaci evropského šampionátu ve fotbale, uvedla v květnu 2012 reklamní spot ve stylu anime. Jeho uvedení vyvolalo vlnu nepochopení. Z recenzí například:

„Čínský televizní kanál Now TV natočil reklamní spot na Evropský šampionát ve fotbale ve stylu anime. Rozehrává se v něm opravdový apokalyptický příběh konce Evropy a začátku světové války. Starobylé symboly Evropy jako římské Colosseum a anglický Big Ben hoří. Na fotbalový stadion padají bomby, hráči vstupují do války. A to vše podkresleno pochodem „Loučení Slovanky“ (Прощание славянки).“ (http://www.sostav.ru/news/2012/05/23/euro_2012_now_tv/)

„V anime videu je vykreslen zápas EURO 2012 mezi dvěma neznámými týmy. Na pozadí vidíme zničenou Evropu, v ruinách leží historické památky – Eiffelova věž, Big Ben a Colosseum. Na stadion shazují letadla během zápasu bomby a vojáci neznámé armády vstupují do přímého boje s fotbalisty. Anime doprovází píseň na motivy pochodu „Loučení Slovanky“, kterou zpívá známý hongkongský zpěvák Hacken Lee.“ (<http://n1.by/news/2012/05/22/316823.html>).

„V Číně natočili promo-video Evropského šampionátu ve fotbale – EURO 2012. Video ve stylu anime, jehož děj provází čínský chlapec, zpívající na pozadí ruin zničených evropských měst, objevují se tanky, bojové válečné scény a fotbalisti zde hrají roli vojáků. K završení všeho anime tým čínských fotbalistů sehrává zápas s anime týmem Evropanů, což symbolizuje zápas čínského národa se světovým zlem. Na konci videa nás čeká to nejzajímavější – po všech válečných scénách boje Číny proti zemím Evropy se obě strany proměňují v symbolické draky. Před rozhodujícím gólem se draci utkávají v zápase na život a na smrt.“ (<http://www.citynews.net.ua/ukrainenews/19321-skandalnyy-kitayskiy-rolik-na-temu-evro-2012-futbolisty-voiny-protiv-mirovogo-zla.html>).

„Čínští multiaplikátoři vytvořili promo-video o EURO 2012. Představy Číňanů o Ukrajině nebo Polsku jsou velmi zářející. Big Ben bombardován, Eiffelova věž padá k zemi a římské Colosseum v ohni. V čínském promo-video o evropském šampionátu ve fotbale EURO 2012 jsou vykreslené válečné události, které se dějí v Evropě, trosky jejích symbolů a fotbalové soupeření mezi týmy Evropy a Číny.“ (<http://news.lugansk.info/2012/lugansk/05002627.shtml>).

Jestli se dá podle výše citovaných komentářů soudit, čínské anime video nebylo jednoznačně pochopeno. Spekulace, jestli je umělecké přirovnání šampionátu ke světové válce výsměchem Číňanů Evropanům, kteří jsou schopni se uprostřed finančně – ekonomické krize zaměřit na fanatické fotbalové fandění ve sportbarech nebo u televizních obrazovek a to i ve chvílích, kdy se jim doma hroutí ekonomiky a zhoršují se životní podmínky. Jestli Číňani do videa vložili hrozbu své připravenosti začít světovou válku proti Evropě a zda ji nezačnou „teroristickým útokem“ na OH v Londýně (jak avizují některé zdroje „zahraničních věcí“ i globální politiky). No a nakonec – jestli to celé není jen drsný „východní vtípek“, úmyslně postavený ve stylu anekdot o „globální Ukrajině“ nebo „globálním Polsku“ tak, aby byl evropskou myslí těžko pochopitelný a z tohoto důvodu ho nelze brát vážně.

Samozřejmě, umělecké vyjádření japonských a čínských tvůrců anime bývá v Evropě nezřídka vnímáno jinak, než v Číně nebo Japonsku. Důvodem je rozdílná konstrukce „dálkové“ komunikace. Evropská kultura je založená na fonetické vzájemné komunikaci pomocí písmen abecedy, přesné pochopení zprávy je založené na jednoznačné interpretaci. Ale pro Číňany a Japonce probíhá komunikace pomocí obrázkového písma (hieroglyfů), jeho vizuální interpretaci v kontextu každodenních životních situací, ke kterým se vztahují. To však vyžaduje, aby „odesílatel“ zprávy i „příjemce“ zprávy interpretovali ve stejném kontextu a k tomu je vede jejich kultura společného chápání světa.

Výraznou rozdílnost vidíme i mezi evropským a japonským malířstvím. Plátna evropských umělců jsou celá zaplněná umělcovým vyjádřením, tématem. Na plátnech japonských a čínských malířů vždy zůstávají pole nedotčená umělcovou fantazií. Kdysi tento rozdíl objasňoval Ronaldu Reaganovi japonský premiér Jasuhiro Nakasone. Japonské tradiční malířství záměrně zanechává tématem nedotčené oblasti, aby si je mohl divák sám zaplnit vlastní fantazií.

To je velmi důležité vědět, abychom mohli lépe chápat, proč si Evropané video tak rozdílně vysvětlují. Když se nyní vrátím zpět k videu, připomenu, proč souvisí schéma ovlivnění procesů řízení a samořízení v životě Ruska (obrázek č.1) ve spise „Pravdiv a svoboden je jejich prorocký jazyk a s vůlí nebeskou družěn“ ze série „O aktuální situaci (č. 6/2011, 102)“, s globální politikou, v souladu s kterou se objevilo i toto promo-video a způsobilo tolik zmatku, nepochopení a odmítnutí ze strany Evropanů.

Ve videu je děj, zpěv a hudba.

Děj:

Hned na začátku vidíme zničené symboly evropských hlavních měst – Big Ben (Londýn), Eiffelova věž (Paříž), Colosseum (Řím), Brandenburgská brána (Berlín). Symboly Varšavy nebo Kyjeva tam evidentně nejsou. Jednak proto, že svět většinou nezná Sirénu, symbol Varšavy, není tak velká a slavná jako Big Ben, a Kyjev nemá světově rozeznatelné symboly. A za druhé proto, že Polsko i Ukrajina nebyly původně „Evropou“, ale bývaly součástí dávné staroslovanské civilizace, kterou Evropa časem „vstřebala“.

Animace – sledujeme střídání dvou témat:

1. boj čínského týmu na stadionu pod ochranou ohnivého draka
2. boj proti státům Evropy, vedený neznámou armádou.

Zpěv:

Bravurní čínština a těm, kdo nevládnou čínštinou, zůstává ukryta hodnota celého videa.

Hudba:

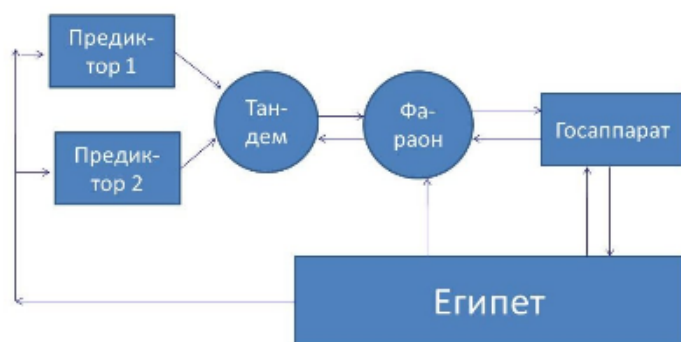
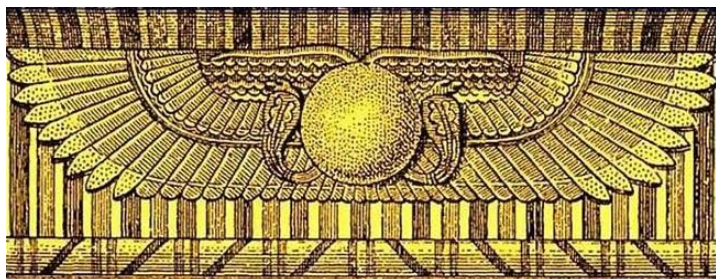
Řízný rytmus, variace na ruský marš „Loučení Slovanů“.

Nyní přejdeme k obecnému globálnímu politickému kontextu a jeho interpretace na základě Dostatečně obecné teorie řízení.

Tady vůbec nejde o to, kdo vůbec „vynalezl“ fotbal, zda Angličani nebo daleko dříve nějací mniši švýcarského kláštera. Věc tkví v tom, že fotbalový míč je kulatý a hrají spolu dva týmy po 11 hráčích. Toto vyvolává určité asociace a pokud se dobře orientujete v historii, víte, že obdobný proces řízení existoval i v jiných oblastech.

V Egyptě, v dávných faraonských dobách (jeden ze státních symbolů – státní znak, který převzaly i

mnohé dnešní státy – vyobrazen), moc žreců byla nadřazená moci státní. Jen ona určovala vývoj a charakter státu, vypracovávala koncepci státního rozvoje. Pouze takto vedený stát byl zárukou stability ve společnosti, v celé mnohatisícileté existenci faraónského Egypta. Tento vzájemný vztah se odrazil i v egyptské architektuře faraónské epochy. Vztahy jsou znázorněné na obr.1. Šipky ukazují vzájemné spojení i zpětnou vazbu mezi mocenskými (vládnoucími a spravujícími) skupinami.

Obr.: schéma řízení v antickém Egyptě (prediktor1 + prediktor2 = tandem <-> faraon <-> státní aparát <-> ...)

Nejvyšší žrečstvo Egypta bylo reprezentováno dvěma skupinami po deseti lidech, skupinu vedl nejvyšší žrec, tj. jedenáctý člověk ve skupině.

Jedna skupina nesla název „Desítka severu“, druhá „Desítka jihu“.

Nejvyšší žrečstvo Egypta se nazývalo hierofanti (*p.p.: viz karta tarotu – hierofant, velekněz*). Smysl tohoto slova se dá vyjádřit jako někdo, kdo umí číst osud a zná budoucnost. V Egyptě jim bylo podřízené všechno, včetně samotného faraona, který spravoval zemi.

Jestliže takto koncipovaná správa (konceptuální vláda) země měla fungovat, pouze tyto dvě skupiny na sobě nesly předpovězení a vyjevení problému a zároveň doporučení jeho řešení s návazností na prognostiku budoucnosti (predikce).

(p.p.: prediktor 1 a prediktor 2 přednesli faraonovi, ten podle jejich doporučení spravoval zemi)

Jestliže tyto dvě skupiny hierofantů (prediktorů) nedošly ve svých míněních ke shodě a jejich předpovědi do sebe nezapadaly, pak přešly do režimu „tandem“ (viz „Mrtvá voda“) a společně vyhotovili předpověď třetí – nejvyšší životně důležitý pohled, oproštěný od chyb obou předchozích předpovědí.

Obrázek státního znaku Egypta faraónských dob představuje zemskou „kouli“, nesenou dvěma křídly. Symbolizuje oba prediktory a jejich vzájemný tandemový princip správy.

Potom se však hierofantům zdála vláda pouze nad Egyptem málo a tak se zrodil „biblický projekt“ zotročení celého lidstva ve jménu boha – biblický projekt globalizace. Prvními oběti tohoto projektu byli dávní Judejci, na které byla vložena mise šíření projektu zotročení světa, a také

samotný Egypt. Jeho řízení státních záležitostí začalo být vedeno podle schématu klasické monarchie, kde se vláda nerealizuje na profesionálním základě. Důsledkem toho se faraonský Egypt definitivně rozpadl v dobách Kleopatry, Julia Caesara a Marka Antonia.

Výsledkem působení dávné existence biblického projektu je současný a nám známý euro-americký konglomerát států. A každý z nich je řízený schématem klasické monarchie, ač vnější forma je rozdílná. Při takovém způsobu vlády ztratily jakoukoliv možnost řídit plně a nezávisle funkce státu, ztratily svou suverenitu.

Co se týká konceptuální vlády, v euro-americkém konglomerátu nabyla nadnárodní a konspirativní charakter, kde neschopné a k vládě v plném rozsahu nezpůsobilé státy a společenství se staly jejími nevolníky.

- **Jen v těchto státech se od dávna hraje fotbal, který se stal kultovní hrou.**
- **Jen v těchto státech žije dav v trvalém opojení fotbalem, pod jehož vlivem ztrácí schopnost vnímat cokoli z dění v politice, nerozumí perspektivám a, samozřejmě, to i ve svých vlastních životech. A ti nejvíce skalní „fandové“ se stávají nebezpečnými jak sami sobě, tak i svým bližním na stadionech a v ulicích měst...**

Obr.: schéma řízení země při absenci profesionálního konceptuálního (žrečeského) centra

A takto proběhlo přerozdělení sociálních rolí:

- Nevědomým davům se povoluje propadat se v psychologické struktuře osobnosti až na samé dno úrovně „bandar-logů“ a nic jim nezbraňuje těšit se fotbalem, ve kterém míč symbolizuje zeměkouli, týmy mají 11 hráčů – oba, i tým soupeře, a samotná hra symbolizuje globální politiku.
- Následovníci vědění staroegyptských hierofantů nadále budují svou jedinou světovou říši ve jménu boha – a pod rouškou povoleného „opojení“ vládou vyšší, skutečnou a skrytou mocí nad těmito davy pomocí „demokratických vlád“ jejich zemí.

Konglomerát úspěšně rozšiřuje svou moc pouze v tom případě, pokud se mu podaří zlikvidovat konceptuální systém vládnutí a v úplnosti zničit funkce samosprávy společenství – potencionální oběti jeho agrese. Pokud se mu to nezdaří, hledá usilovně nejruznější situace, kterými by toho dosáhl, dokonce je i sám inscenuje nebo používá k inscenování jiné.

Ale na zemi jsou dosud regiony a regionální civilizace, ve kterých si samosprávy plně zachovaly své funkce navzdory agresi strůjců biblického projektu. I když konceptuální (žrečeská) vláda se u nich (regionálních civilizací) vždy neprojevuje strukturálně stejně, jako tomu bylo ve starém Egyptě za faraonské epochy, mají svůj podobný způsob a globální „způsob“ je pro ně v každém případě

nepřijatelný. Způsob vedení samosprávy společenství, při kterém je konceptuální vláda realizovaná na základě samosprávných struktur či bezstrukturálního vedení, byl popsán v „Mrtvé vodě“ (r.1991).

Bloky jsou také schopné se rozšiřovat, ale tento proces integrace nových regionů probíhá na základě úplně odlišného algoritmu. Zakazuje se ničit správu integrujícího se regionu, ovládnutí všech jeho správních funkcí. Doporučuje se cesta sjednocení, zlepšení a vyladění - sjednotit na cílech a prostředcích k jejich dosažení v sloučených regionech.

V „mrtvé vodě“ byla mnohonárodnostní civilizace Rusi charakterizovaná jako blok, ve kterém biblický konglomerát využil asi před tisíci lety touhu po sjednocení a „nabídl“ křest. Přijetím křesťanství se začal dlouholetý boj o zničení konceptuální vlády v místních společenstvích. „Nabídka“ se nesečkala s úspěchem až do dnešních časů a přinesla šéfům euro-amerického konglomerátu řadu neřešitelných problémů.

Kromě toho, v „Mrtvé vodě“ byly Indie, Čína, Japonsko, muslimské země, tj. jiné kultury za hranicemi mnohonárodnostní Rusi, také identifikovány jako regiony, ve kterých dominuje samospráva „blokového“ typu. Proto jsou určeny:

- za potencionální oběti konglomerátu, což potvrzuje mnohaletá historie evropského kolonialismu a historie boje za nezávislost porobených národů z bývalých kolonií
- za potencionální nepřátele konglomerátu a osvoboditele jím porobených národů v biblickém projektu.

To vše je jen minimum svědectví, které je nutné znát k chápání čínského videa. **Video je ve své podstatě egregoriálně-noosférní prohlášení, provedené skrze čínský televizní kanál, o přechodu blokového projektu globalizace, alternativního k biblickému, do stádia praktické realizace.** (KS Čína toto video nezdala a neurčovala jeho scénář).

Téma fotbalu zde slouží jako adresa na obálce: následníkům staroegyptských hierofantů, kteří realizují konceptuální vládu v euro-americkém konglomerátu.

Válka, vedená ve videu pomyslně proti Evropě, je vedená archaickými zbraněmi (šestimotorové vrtulové bombardéry, používané v r.1930-1940 atd.) – ve skutečnosti jde o symbol začátku aktivní fáze odboje spřátelených bloků proti agresi konglomerátu: „Loučení Slovanů“ symbolizuje Rus, drak – symbol Číny i Japonska. Je přitom symbolické, že hudba, provázající celé dění ve videu, je ve svém základě ruská.

Pochodu „Loučení Slovanů“ je letos právě 100 let. Prvně byl uveden na podzim r.1912 při přehlídce 7. záložního pluku kavalerie v Tambovu. Autorem je Vasilij Ivanovič Agapkin (1884-1964), syn křesťana, rolníka. Kromě autorství pochodu „Loučení Slovanů“ najdeme v jeho životopise i takové počiny, jako dirigování velkého orchestru během vojenské přehlídky na Rudém náměstí 7.11.1941, v době oslav 24. výročí VŘSR, a také v přehlídce na Den vítězství 24.06.1945.

Co se týká interpretace názvu pochodu v tomto kontextu, vyznívá neradostně pro rusofoby. **Není to loučení se Slovanů se životem, ale s biblickou minulostí... Hudba tohoto pochodu je divoce slavnostní.** V hymně Velké vlastenecké – ve „Svaté válce“ – jsou slova „Ať svaté naše nadšení se vzdouvá jak vln proud!“ - a o tom to je.

(p.p.: slovo „jarost“ se dá také přeložit jako hněv, v tomto textu tedy „svatý náš hněv“)

A návštěva V.Putina v Číně se chronologicky shodovala se začátkem internetových diskusí o tomto videu...

Vnitřní prediktor SSSR
6-7. června 2012